

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 345
van **JOHAN VERSTREKEN**
datum: 2 maart 2018

aan **JOKE SCHAUVLIEGE**
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

Duurzame visserij in windmolenparken - Nederlands proefproject

Eind 2015 heeft de Nederlandse overheid beslist om vanaf 2017 doorvaart en medegebruik van windenergieparken onder voorwaarden toe te laten. Het Ministerie van Infrastructuur en Milieu heeft besloten dat windmolenparken onder voorwaarden doorvaarbaar worden voor watersporters en andere gebruikers. Ook in de buurlanden Engeland en Duitsland is reeds kleine scheepvaart toegelaten in de meeste windmolenparken.

Om dit te realiseren heeft de Nederlandse overheid nu beslist om een proefproject 'Medegebruik windmolenparken' op te starten waarmee de Nederlandse overheid laat onderzoeken welke mogelijkheden er zijn voor duurzame visserij tussen windmolens. Er worden stakeholdersgroepen samengesteld met daarin vertegenwoordigers van alle partijen die belangen hebben op de Noordzee. De initiatiefnemers willen in eerste instantie de belangstellenden informeren over de stand van zaken inzake de besluitvorming rondom medegebruik in windparken, informeren over de randvoorwaarden voor dit proefproject, peilen naar de animo onder belangstellenden om deel te nemen aan het proefproject, het doel ervan bespreken en verder overleggen over de in te zetten type vaartuigen en met welk type bodemcontact.

Het is de bedoeling om de betreffende windmolenparken in 2018 open te stellen zodat de sturing, de monitoring en het medegebruik daarna van start kunnen gaan.

1. In welke mate neemt Vlaanderen deel aan dit proefproject? Zo ja, wie neemt deel? Indien niet, waarom niet?
2. Momenteel is in Vlaanderen elke vorm van scheepvaart verboden in windmolenparken. In de commissie Visserij van 6 januari 2016 antwoordde de minister op mijn vraag over de aquavalue-projecten dat er een experiment liep voor verschillende technieken, om na te gaan wat de mogelijkheden waren.

Wat is het resultaat hiervan? In welke mate zijn er in Vlaanderen allerlei al of niet gesubsidieerde studies over scheepvaartmogelijkheden om en rond de windmolenparken? Hebben deze al enig positief economisch resultaat opgeleverd ten bate van de visserijsector?

3. Welke beslissingen en maatregelen worden er genomen opdat ons land en de visserijsector in het bijzonder niet achterblijven ten opzichte van onze buurlanden?

4. Federaal staatssecretaris De Backer lanceerde nog maar pas het voorstel om de Noordzee te voorzien van drijvende zonnepanelen in de windmolenparken. Vanaf 2020 gaat een eerste proefproject van start.

Welke gevolgen heeft dit voor de aquacultuur in de windmolenparken? Maakt dit toekomstige visserijmogelijkheden in de winmolenparken nog mogelijk? In welke mate heeft staatssecretaris De Backer hierover overleg gepleegd met de minister?

ANTWOORD

op vraag nr. 345 van 2 maart 2018

van **JOHAN VERSTREKEN**

1. Het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO) is niet betrokken bij het proefproject, omdat het ILVO daartoe niet werd uitgenodigd.
2. Het AquaValue project was een deskstudie waarin de theoretische mogelijkheden werden onderzocht om aan geïntegreerde maricultuur te doen. Vier potentieel haalbare activiteiten werden in deze studie geïdentificeerd, waaronder mosselteelt in windmolenparken. De Universiteit Gent (Ugent) liet door het Noorse onderzoeksinstituut SINTEF (gespecialiseerd in offshore-aquacultuurtechnieken) een specifieke studie uitvoeren voor hangmosselcultuur in de Belgische offshore-windmolenparken. Ook deze studie wees op het grote potentieel. Daarom heeft Ugent een projectvoorstel ingediend met privé-financiering en financiering vanuit het Europees Fonds voor Maritieme Zaken en Visserij (EFMZV) voor onderzoek naar de technische en economische haalbaarheid van mosselteelt binnen Belwind en C-power (beiden partners in het project). Het project EDULIS werd goedgekeurd en begin 2019 verwachten we het eindrapport.
3. Vanuit zowel wetenschappelijk als economisch standpunt is er vraag naar mogelijkheden om aan aquacultuur en duurzame visserij te doen binnen de bestaande en de nieuwe offshore-windmolenparken. De bestaande veiligheidsvoorwaarden die toegangsbeperkingen inhouden voor de bestaande windmolenparken, zijn vastgelegd in het Koninklijk Besluit (KB) van 11 april 2012 tot instelling van een veiligheidszone rond de kunstmatige eilanden, installaties en inrichtingen voor de opwekking van energie uit het water, de stromen en de winden in de zeegebieden onder Belgische rechtsbevoegdheid. Wijzigingen aan dit KB moeten door de Federale Regering worden doorgevoerd om gedeeld gebruik van toekomstige parken mogelijk te maken. Dergelijke wijzigingen kunnen besproken worden binnen de subwerkgroep windmolenparken van de structuur Kustwacht, waarin federale en Vlaamse diensten vertegenwoordigd zijn.
4. Drijvende zonnepanelen nemen enerzijds plaats in die in principe niet gebruikt kan worden voor andere toepassingen zoals visserij en aquacultuur. In die zin leidt dit initiatief tot een verdere concurrentie tussen gebruikers van de zee. Daarom is het belangrijk om bij de ontwikkeling van nieuwe technologie de verschillende gebruikers te betrekken. Ongetwijfeld is het mogelijk om drijvende zonnepanelen te combineren met een of andere vorm van visproductie, zij het wild of gekweekt. Het maritiem ruimtelijk plan 2020-2026 dat uitgewerkt wordt, voorziet in een gedeeld gebruik van de nieuwe windmolenparken, in die zin dat aquacultuur en passieve visserij er in principe mogelijk zouden moeten zijn. Hierover loopt het overleg.